

Konkurs a částečný rozvrh

Při částečném rozvrhu nejsou pro rozvrhové usnesení (usnesení o částečném rozvrhu) předepsány náležitosti, jež by se lišily (vyjma poslední větou ustanovení § 30 odst. 3 ZKV předepsané povinnosti uvést v konečném rozvrhu, v jakém rozsahu byly pohledávky věřitelů uspokojeny splněním částečného rozvrhu) od náležitostí rozvrhového usnesení o konečném rozvrhu. Povahou částečného rozvrhu je dáno, že tam, kde má jít při konečném rozvrhu o uspokojení pohledávek věřitelů první třídy i o uspokojení pohledávek věřitelů druhé třídy, se částečný rozvrh může týkat (jen) pohledávek věřitelů první třídy. Za předpokladu, že částečným rozvrhem bude zcela vyčerpána kvóta určená zákonem pro uspokojení pohledávek první třídy (srov. k tomu § 32 odst. 2 ZKV), aniž se tím současně vyčerpá částka určená k rozvržení mezi věřitele částečným rozvrhem, se částečný rozvrh může týkat jak pohledávek věřitelů první třídy, tak pohledávek věřitelů druhé třídy. Tam, kde se v konkursu nenacházejí žádné pohledávky první třídy, se částečný rozvrh týká [ponechají-li se stranou pohledávky za podstatou a pracovní nároky (§ 32 odst. 1 ZKV)] pohledávek věřitelů druhé třídy. V tomto posledním případě se rozvrhové usnesení o částečném rozvrhu liší (má lišit) od rozvrhového usnesení o rozvrhu konečném jen rozsahem (výší) rozdělované částky (jelikož se jím rozvrhuje jen část výtěžku zpeněžení majetku konkursní podstaty úpadce). Vztahuje-li se rozvrhové usnesení o částečném rozvrhu na pohledávky věřitelů určité třídy (první nebo druhé), musí se vždy vypořádat se všemi pohledávkami věřitelů takové třídy, jejichž uspokojení přichází v úvahu při (konečném) rozvrhu. V rámci dané třídy nelze při částečném rozvrhu uspokojit jen některé věřitele dané třídy, aniž by z výrokové části rozvrhového usnesení o částečném rozvrhu bylo patrné, jak jsou (mají být) částečným rozvrhem vypořádány další pohledávky věřitelů téže třídy. Povahou rozvrhového usnesení o částečném rozvrhu je pak dáno, že nemůže nastat situace, kdy by podle něj některé z pohledávek (jichž se má částečný rozvrh týkat) částečným rozvrhem nebyly uspokojeny vůbec (takové rozhodnutí má povahu konečného rozvrhu).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 5553/2017, ze dne 21.12.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v konkursní věci úpadce ČESKOMORAVSKÉ SLADOVNY, a. s., se sídlem v Z., o částečném rozvrhu, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 45 K 79/99, o dovolání konkursní věřitelky M. L., zastoupené Mgr. J.V., advokátem, se sídlem v J., proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. března 2017, č. j. 3 Ko 10/2016-2885, tak, že usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31. března 2017, č. j. 3 Ko 10/2016-2885, v rozsahu potvrzujícího výroku o věci samé, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. ledna 2016, č. j. 45 K 79/99-2395, se zrušují a věc se ve zrušeném rozsahu vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

[1] Usnesením ze dne 20. ledna 2016, č. j. 45 K 79/99-2395, Krajský soud v Brně (dále jen „konkursní soud“):

1/ Povolil částečný rozvrh výtěžku zpeněžení majetku konkursní podstaty úpadce (ČESKOMORAVSKÉ SLADOVNY, a. s.) jeho věřitelům tak, že z dosavadního výtěžku zpeněžení majetku konkursní podstaty ve výši 88.539.000 Kč bude každá zjištěná pohledávka druhé třídy uspokojena poměrně do výše 65 %. Podle tohoto poměru určil konkursní soud k vyplacení:

- 1) konkursnímu věřiteli TARLING FINANCIAL CONSULTING LIMITED (dále jen „konkursní věřitel T“) částku 20.658.000 Kč,
- 2) konkursnímu věřiteli HSK Invest, a. s., částku 1.000 Kč,

- 3) konkursnímu věřiteli Pivovar ZUBR a. s., částku 13.000 Kč,
 - 4) konkursnímu věřiteli Mgr. J.Z., jako správci konkursní podstaty úpadce INTERNATIONAL INVEST s. r. o., částku 16.891.000 Kč,
 - 5) konkursnímu věřiteli D. D. částku 88.000 Kč,
 - 6) konkursní věřitelce I. P. (dále jen „I. P.“) částku 186.000 Kč,
 - 7) konkursnímu věřiteli MAJA v. o. s. částku 11.000 Kč,
 - 8) konkursnímu věřiteli České republice - Ministerstvu financí částku 30.737.000 Kč,
 - 9) konkursnímu věřiteli Zdeněk Petr - firma Petr s. r. o., částku 14.000 Kč,
 - 10) konkursnímu věřiteli Mgr. M.K., jako insolvenčnímu správci dlužníka VITÁSEK s. r. o., částku 2.000 Kč,
 - 11) konkursní věřitelce M. L. (dále jen „M. L.“) částku 596.000 Kč,
 - 12) konkursnímu věřiteli Mgr. M.Ch., jako správci konkursní podstaty úpadce ICOM a. s. (dále jen „M. CH.“), částku 10.040.000 Kč, a
 - 13) konkursnímu věřiteli TEXTIL INVEST s. r. o. (dále jen „konkursní věřitel TI“), částku 9.302.000 Kč (bod I. výroku).
- 2/ Uložil správci konkursní podstaty úpadce provést částečný rozvrh do 20 dnů od právní moci usnesení a podat o tom konkursnímu soudu zprávu do 30 dnů od právní moci usnesení (bod II. výroku).
- 3/ Uložil věřitelům sdělit správci konkursní podstaty bankovní spojení, respektive adresu, k poukázání částky určené k uspokojení (bod III. výroku).

[2] Konkursní soud poukázal na to, že správce konkursní podstaty úpadce mu dne 8. prosince 2015 předložil zprávu o své činnosti s návrhem na částečný rozvrh (č. l. 2378) tak, aby věřitelé byli uspokojeni do výše 65 % jejich přezkoumaných a zjištěných nároků z částky 88.539.000 Kč, s tím, že v „majetkové podstatě“ je dostatečná rezerva k dokončení konkursního řízení. K návrhu připojil též zápis z 26. jednání věřitelského orgánu ze dne 30. října 2015 (č. l. 2379-2380) dále jen „zápis z 30. října 2015“.

[3] Podle konkursního soudu jsou částečným rozvrhem uspokojovány přihlášené a „zjištěné“ pohledávky druhé třídy a pohledávky druhé třídy, jež se nepřihlašují, a to poměrně, do výše 65 %, s tím, že k jejich uspokojení bude použito částky 88.539.000 Kč. Pokud jde o pohledávku věřitele Pivovar Litovel a. s. (dále jen „konkursní věřitel P“), ohledně té je vedeno soudní řízení, které doposud nebylo pravomocně ukončeno, v závislosti na jeho výsledku pak konkursní správce učiní příslušné kroky „k uspokojení či neuspokojení této pohledávky za úpadcem“.

[4] Následně konkursní soud po přezkoumání částečného rozdělovacího návrhu správce uzavřel, že je věcně správný, takže podle něj v souladu s ustanovením § 30 odst. 1 zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání (dále též jen „ZKV“), vydal toto rozvrhové usnesení.

[5] O odvolání ICOM a. s. (dále jen „společnost I“), M. L. a I. P. proti usnesení konkursního soudu rozhodl Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 31. března 2017, č. j. 3 Ko 10/2016-2885, tak, že:

- 1/ Odmítl odvolání společnosti I jako podané někým, kdo k němu nebyl oprávněn (první výrok).
- 2/ Na základě odvolání M. L. a I. P. potvrdil usnesení konkursního soudu (druhý výrok).

[6] Ve vztahu k potvrzujícímu výroku svého usnesení přitakal odvolací soud konkursnímu soudu v závěru, že pro povolení částečného rozvrhu jsou splněny předpoklady uvedené v § 30 odst. 3 ZKV. Věřitelský výbor s návrhem na částečný rozvrh souhlasil (podle zápisu z 30. října 2015). Konkursní soud při rozhodování vycházel ze stavu k 28. říjnu 2015, podle něhož se na bankovních účtech (konkursní podstaty) nacházela částka 104.002.527,12 Kč, pohledávky činily 17.679.174,65 Kč a závazky (bez konkursních pohledávek) představovaly částku 106.547,89 Kč. Z vyjádření správce konkursní podstaty úpadce v odvolacím řízení (z 28. února 2017) vyplynulo, že dosud probíhají 3

incidenční spory o zjištění pravosti a výše pohledávek v celkové výši 35.770.277,36 Kč, z čehož 65 % představuje částka 23.250.000 Kč. Tato částka by měla být vyplacena věřitelům pro případ zjištění jejich pohledávek v incidenčních sporech. Z vyjádření správce konkursní podstaty úpadce dále vyplývá (dle odvolacího soudu), že k 31. lednu 2017 disponuje úpadce finančními prostředky na účtech a v pokladně ve výši 115.970.267,88 Kč, dále má zásobu ječmene pro výrobu, zásobu sladu jako hotového produktu k fakturaci a rozpracovanou výrobu sladu v celkové výši 19.512.075,60 Kč a eviduje neuhrazené pohledávky ve výši 36.304.173,40 Kč. Po odečtení částky 11.905.231,90 Kč, tj. nezaplacených pohledávek za konkursní podstatou, zůstává částka přesahující 177.000.000 Kč, která vyjadřuje momentální hodnotu úpadce. Podle odvolacího soudu z aktualizovaných údajů o stavu hospodaření úpadce plyne, že částečnému rozvrhu lze vyhovět, neboť to umožňuje stav zpeněžení konkursní podstaty a je zřejmé, že provedení konečného rozvrhu po konečné zprávě nebude ohroženo. Na účtu „majetkové“ podstaty je (totiž) dostatek finančních prostředků k tomu, aby všechny dosud zjištěné pohledávky mohly být uspokojeny v rozsahu 65 %, jakož i k tomu, aby mohly být uspokojeny i dosud nezjištěné pohledávky pro případ, že by byly zjištěny v budoucnu, a aby mohly být uhrazeny i všechny evidované závazky úpadce.

[7] S odvolacími námitkami M. L. a I. P. se odvolací soud vypořádal tak, že:

1/ Není důvodná námitka, že konkursní věřitel T neexistuje (jde o aktivní společnost, která existuje nepřetržitě od svého založení a je nadána právní subjektivitou i procesní způsobilostí).

2/ Není důvodná námitka, že konkursní věřitel T nemá zjištěnou pohledávku ve výši 15.733.227,38 Kč. K tomu odvolací soud dále provádí rozbor postupu přihlášení a přezkoumání přihlášky pohledávky č. 15, jejímž původním věřitelem byla společnost ICOM transport a. s. (dále jen „společnost IT“), načež uzavírá, že předmětná pohledávka (jejímž majitelem je nyní konkursní věřitel T) byla zjištěna ve výši 15.726.963,38 Kč a vysvětluje rozdíl mezi oběma částkami měněnými údaji věřitele o přihlášeném úroku z půjček; nejprve 2.872.504 Kč, později (bez částečného zpětvzetí přihlášky) 2.866.240 Kč.

3/ Není důvodná námitka, že ke dni vydání usnesení o částečném rozvrhu nebyl konkursní věřitel M. CH. věřitelem úpadce z titulu nepřihlašované pohledávky ve výši 15.445.450,40 Kč a že ani konkursní věřitel TI nebyl věřitelem úpadce. Konkursní soud rozhodoval podle stavu řízení k 22. lednu 2016. Teprve po vydání napadeného usnesení bylo rozhodnuto o procesním nástupnictví na straně předmětných věřitelů. Dne 10. února 2016 konkursní soud rozhodl „pod č. j. 45 K 79/99-2408“, že namísto věřitele M. CH. nastupuje konkursní věřitel T a usnesením ze dne 14. března 2016, č. j. 45 K 79/99-2554, rozhodl konkursní soud, že namísto konkursního věřitele TI nastupuje nabyvatel pohledávky TEXTIL INVEST GROUP a. s. To znamená, že na základě částečného rozvrhového usnesení bude již plněno nabyvatelům pohledávek, o jejichž procesním nástupnictví bylo rozhodnuto až po vydání napadeného usnesení, což však nezpůsobuje věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí.

[8] Proti usnesení odvolacího soudu podala M. L. dovolání, jehož přípustnost vymezuje na základě ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/, odst. 3 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), ve znění účinném do 31. prosince 2007, tak, že napadené rozhodnutí má zásadní právní význam v posouzení dovolacím soudem neřešené otázky, zda konkrétní výši přezkoumané a zjištěné konkursní pohledávky může dodatečně zvýšit svým rozhodnutím správce konkursní podstaty a/nebo konkursní soud, a to postupem odlišným od ustanovení § 24 odst. 3 ZKV, a zda je pak možné takovou dodatečně zvýšenou konkursní pohledávku považovat za způsobilou být předmětem rozvrhu“.

[9] V dovolání snáší dovolatelka (v mezích dovolacího důvodu dle § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř.) argumenty ve prospěch závěru, že odvolací soud pochybil, měl-li na základě argumentace obsažené na str. 13 napadeného usnesení za prokázané, že pohledávka č. 15 původního věřitele společnosti IT (jehož právním nástupcem má být konkursní věřitel T) byla zjištěna ve výši 15.726.963,38 Kč, ačkoliv

odvolacím soudem potvrzené usnesení konkursního soudu vychází z vyšší částky (15.733.227,38 Kč). Dovolatelka proto požaduje, aby Nejvyšší soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

[10] Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. prosince 2007) plyne z § 432 odst. 1, § 433 bodu 1. a § 434 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona). Srov. i usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. září 2008, sp. zn. 29 Cdo 3409/2008, uveřejněné pod číslem 16/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.

[11] Dovolání v dané věci shledává Nejvyšší soud přípustným podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. a/ o. s. ř., ve spojení s ustanovením § 237 odst. 1 písm. c/ o. s. ř., když napadenému rozhodnutí přisuzuje ve věci samé po právní stránce zásadní význam v řešení otázky náležitostí rozvrhového usnesení, respektive usnesení o částečném rozvrhu, ve vztahu k pohledávkám, jež podle něj mají být (částečně uspokojeny). Potud jde o věc dovolacím soudem beze zbytku neřešenou.

[12] Nejvyšší soud se - v hranicích právních otázek vymezených dovoláním - zabýval nejprve tím, zda je dán dovolací důvod uplatněný dovolatelkou, tedy správností právního posouzení věci odvolacím soudem.

[13] Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

[14] Pro další úvahy Nejvyššího soudu jsou rozhodná následující ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání (ve znění účinném do 31. prosince 2007, pro věc rozhodném):

§ 30 (ZKV)

(1) Po právní moci usnesení o schválení konečné zprávy a vyúčtování odměny a výdajů správce předloží správce soudu návrh na rozvrh a upravený seznam přihlášek, v němž uvede, kolik by mělo být pro každou pohledávku vyplaceno. Po přezkoumání věcné správnosti návrhu vydá soud rozvrhové usnesení.

(2) Rozvrhové usnesení doručí soud účastníkům s výjimkou konkursních věřitelů, jejichž nároky již byly plně uspokojeny, a správci a dále je vyvěsí v plném nebo ve vhodném zkráceném znění na úřední desku soudu; proti rozvrhovému usnesení lze podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy bylo vyvěšeno na úřední desce soudu.

(3) Se souhlasem věřitelského výboru může správce navrhnout, aby soud ještě před schválením konečné zprávy povolil částečný rozvrh, jestliže to umožňuje stav zpeněžení konkursní podstaty a je-li zřejmé, že provedení rozvrhu po konečné zprávě tím nebude ohroženo. V konečné zprávě i v konečném rozvrhu se uvede, v jakém rozsahu byly pohledávky věřitelů uspokojeny splněním částečného rozvrhu.

§ 32 (ZKV)

(1) V rozvrhu se uspokojí nejdříve dosud nezaplacené pohledávky za podstatou (§ 31 odst. 2) a pracovní nároky (§ 31 odst. 3). Nepostačuje-li výtěžek zpeněžení podstaty na úhradu všech těchto pohledávek, uspokojí se nejdříve hotové výdaje a odměna správce, potom náklady spojené s udržováním a správou podstaty, poté soudní poplatek za konkurs, poté pohledávky výživného ze zákona; ostatní pohledávky se uspokojí poměrně.

(2) Po úplném uspokojení pohledávek podle odstavce 1 se pohledávky uspokojí podle svého zařazení do tříd. Ze zbývajících výtěžku ze zpeněžení konkursní podstaty připadá 30 % na první třídu a 70 %

na druhou třídu. Nebudou-li v některé třídě vyčerpány všechny prostředky připadající na uspokojení do ní patřících pohledávek, přesunou se tyto prostředky do bezprostředně následující třídy.

(3) Nelze-li plně uspokojit všechny pohledávky patřící do téže třídy, uspokojí se tyto pohledávky poměrně. Neuspokojené pohledávky či jejich části z první třídy se uspokojují ve třídě druhé.

(4) Pohledávkami první třídy jsou nároky úpadcových zaměstnanců z pracovněprávních vztahů vzniklé poslední tři roky před prohlášením konkursu, pokud nešlo o pohledávky podle § 31 odst. 3, nároky účastníků z penzijního připojištění se státním příspěvkem a pohledávky výživného ze zákona. Pohledávkami druhé třídy jsou ostatní pohledávky.

(5) Pokud při rozvrhu nebudou uspokojeny náklady spojené s udržováním a správou podstaty, včetně nároku správce na odměnu a úhradu hotových výdajů, lze je uspokojit ze zálohy na náklady konkursu, a to v poměru, který určí soud; jinak se tato záloha nebo její zbytek vrací navrhovateli.

(6) Pohledávky z podřízených dluhopisů a pohledávky, které jsou vázány stejnou nebo obdobnou podmínkou podřízenosti, se v rozvrhu uspokojí až po uspokojení všech ostatních pohledávek.

Pohledávky z podřízených dluhopisů a ostatní pohledávky, které jsou vázány stejnou nebo obdobnou podmínkou podřízenosti, se uspokojí podle svého pořadí.

§ 33 (ZKV)

(...)

(2) Částky připadající na

a/ vymahatelné nároky, které správce popřel a jejich popření včas uplatnil;

b/ podmíněné nároky, které správce uznal;

c/ nároky, které věřitelé včas uplatnili a správce je popřel,

se složí do úschovy u soudu a po splnění podmínek se rozvrhnou novým rozvrhovým usnesením.

(...)

[15] Judikatura obecných soudů je ve vztahu k rozvrhovému usnesení ustálena v následujících závěrech:

1/ Konečná zpráva neřeší otázku způsobu a rozsahu uspokojení pohledávek konkursních věřitelů; o tom rozhoduje konkursní soud v rozvrhovém usnesení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2007, sp. zn. 29 Odo 1111/2005, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 11, ročník 2007, pod číslem 170, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. srpna 2012, sp. zn. 29 Cdo 2106/2010, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 4, ročník 2013, pod číslem 49, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. října 2012, sp. zn. 29 Cdo 3905/2010, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 10, ročník 2013, pod číslem 141).

2/ Rozvrh (ve smyslu rozvrhu konečného) patří k závěrečným úkonům konkursního řízení při jeho normálním průběhu. Jakmile dojde k jeho realizaci, je již možné konkurs zrušit. Podstata rozvrhu (ve smyslu rozvrhu konečného) spočívá v tom, že celkový výtěžek zpeněžení konkursní podstaty se rozdělí mezi konkursní věřitele podle pravidel stanovených v § 32 ZKV. Děje se tak usnesením, které zákon nazývá rozvrhovým usnesením; tímto usnesením se tudíž rozvrh nenařizuje, ale provádí (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. dubna 2008, sp. zn. 29 Odo 657/2006, uveřejněný v časopise Soudní judikatura číslo 11, ročník 2008, pod číslem 168).

3/ Podstata věcného přezkumu správnosti rozvrhového usnesení vůči konkursním věřitelům tkví v posouzení, zda podle pravidel určených zákonem o konkursu a vyrovnání bude mezi konkursní věřitele rozvržen dosažený výtěžek zpeněžení majetku konkursní podstaty způsobem, jenž bude odpovídat jejich zjištěným pohledávkám (v návaznosti na výsledky přezkumného jednání a incidenčních sporů vyvolaných popěrnými úkony) [srov. opět usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2106/2010].

4/ Z výroku rozvrhového usnesení musí být zřejmé, jaké konkrétní částky mají být vyplaceny jednotlivým konkursním věřitelům na uspokojení jejich pohledávek. Pouhé uvedení údaje o procentuálním podílu těchto osob na částce určené k rozvrhu tomuto požadavku nevyhovuje

(usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 28. února 2002, sp. zn. 1 Ko 63/2002, uveřejněné v časopise Soudní judikatura, číslo 11, ročník 2002, pod číslem 225).

5/ Při projednání odvolání konkursního věřitele proti rozvrhovému usnesení není odvolací soud vázán rozsahem, ve kterém se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí soudu prvního stupně (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. ledna 2002, sp. zn. 29 Cdo 3023/2000, uveřejněné pod číslem 57/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

6/ Zákon o konkursu a vyrovnání výslovně pojmenovává jako zákonné termíny a od sebe tak navzájem rozlišuje „částečný rozvrh“ a „konečný rozvrh“. Pro rozvrhové usnesení, kterým se oba tyto rozvrhy provádějí, odlišné pojmenování (v závislosti na tom, o jaký rozvrh jde) nezavádí (byť soudní praxe začasť postupuje jinak a tato usnesení od sebe odlišuje i jejich zevním označením - „rozvrhové usnesení“ pro konečný rozvrh a „usnesení o částečném rozvrhu“ pro částečný rozvrh); srov. opět rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 657/2006.

7/ Důvod zrušit konkurs po splnění rozvrhového usnesení (§ 44 odst. 1 písm. b/ ZKV) není dán, jestliže správce konkursní podstaty uschoval částky určené k rozvržení mezi věřitele u konkursního soudu; taková „úschova“ nemá soluční účinky (§ 33 odst. 2 ZKV) usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. ledna 2016, sp. zn. 29 Cdo 317/2016 (ústavní stížnost proti tomuto usnesení odmítl Ústavní soud usnesením ze dne 24. května 2016, sp. zn. III. ÚS 895/16.

[16] Nejvyšší soud nemá pochyb o tom, že při konečném rozvrhu má výroková část rozvrhového usnesení obsahovat (s údaji, umožňujícími jejich identifikaci, typicky především prostřednictvím nezaměnitelného označení věřitele, o jehož pohledávku jde) všechny pohledávky, jejichž uspokojení přichází v rozvrhu v úvahu. Dále je třeba stanovit, jaká částka na každou jednotlivou pohledávku připadá; nestačí pouhé uvedení údaje o procentuálním podílu uspokojovaných pohledávek na částce určené k rozvrhu (srov. opět usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 1 Ko 63/2002). Jestliže podle rozvrhového usnesení nemají být (nemohou být) některé pohledávky uspokojeny vůbec, ačkoli jejich uspokojení v rozvrhu by jinak (kdyby byl rozdělovaný výtěžek zpeněžení majetku konkursní podstaty úpadce vyšší) přicházelo v úvahu, je třeba tyto pohledávky rovněž výslovně uvést ve výrokové části rozvrhového usnesení. V rozvrhovém usnesení (v jeho výrokové části) je třeba též zvlášť uvést pohledávky podléhající režimu dle § 33 odst. 2 ZKV, s tím, že (enunciátem rozvrhového usnesení konkretizované) částky připadající na uspokojení těchto pohledávek se skládají do úschovy u soudu (pro případný další rozvrh). Nestačí, aby došlo pouze k rozdělení rozvrhované částky na jednotlivé třídy věřitelů, aniž by v jejich rámci došlo k individualizaci uspokojovaných pohledávek. Srov. v literatuře Zoulík, F. in: Zákon o konkursu a vyrovnání. Komentář. 3. vydání. Praha, C. H. Beck 1998, str. 170 nebo Steiner, V. in: Zákon o konkursu a vyrovnání. Komentář. 2. vydání. Linde Praha, a. s., Praha 1996, str. 195.

[17] Při částečném rozvrhu nejsou pro rozvrhové usnesení (usnesení o částečném rozvrhu) předepsány náležitosti, jež by se lišily (vyjma poslední větou ustanovení § 30 odst. 3 ZKV předepsané povinnosti uvést v konečném rozvrhu, v jakém rozsahu byly pohledávky věřitelů uspokojeny splněním částečného rozvrhu) od náležitostí rozvrhového usnesení o konečném rozvrhu. Srov. k tomu v literatuře shodně např. dílo Kozel., R.: Problémy konkursního řízení a jejich řešení, Linde Praha, a. s., Praha 2001, str. 300. Povahou částečného rozvrhu je dáno, že tam, kde má jít při konečném rozvrhu o uspokojení pohledávek věřitelů první třídy i o uspokojení pohledávek věřitelů druhé třídy, se částečný rozvrh může týkat (jen) pohledávek věřitelů první třídy. Za předpokladu, že částečným rozvrhem bude zcela vyčerpána kvóta určená zákonem pro uspokojení pohledávek první třídy (srov. k tomu § 32 odst. 2 ZKV), aniž se tím současně vyčerpá částka určená k rozvržení mezi věřitele částečným rozvrhem, se částečný rozvrh může týkat jak pohledávek věřitelů první třídy, tak pohledávek věřitelů druhé třídy. Tam, kde se v konkursu nenacházejí žádné pohledávky první třídy, se částečný rozvrh týká [ponechají-li se stranou pohledávky za podstatou a pracovní nároky (§ 32 odst. 1 ZKV)] pohledávek věřitelů druhé třídy. V tomto posledním případě se rozvrhové usnesení o částečném rozvrhu liší (má lišit) od rozvrhového usnesení o rozvrhu konečném jen rozsahem (výší)

rozdělované částky (jelikož se jím rozvrhuje jen část výtěžku zpeněžení majetku konkursní podstaty úpadce). Vztahuje-li se rozvrhové usnesení o částečném rozvrhu na pohledávky věřitelů určité třídy (první nebo druhé), musí se vždy vypořádat se všemi pohledávkami věřitelů takové třídy, jejichž uspokojení přichází v úvahu při (konečném) rozvrhu. V rámci dané třídy nelze při částečném rozvrhu uspokojit jen některé věřitele dané třídy, aniž by z výrokové části rozvrhového usnesení o částečném rozvrhu bylo patrné, jak jsou (mají být) částečným rozvrhem vypořádány další pohledávky věřitelů téže třídy. Povahou rozvrhového usnesení o částečném rozvrhu je pak dáno, že nemůže nastat situace, kdy by podle něj některé z pohledávek (jichž se má částečný rozvrh týkat) částečným rozvrhem nebyly uspokojeny vůbec (takové rozhodnutí má povahu konečného rozvrhu).

[18] Poměřováno výše formulovanými závěry rozhodnutí konkursního soudu o částečném rozvrhu neobstojí. Rozvrhové usnesení ve své výrokové části (v bodu I. výroku) sice obsahuje údaj o tom, jaká částka má být rozvržena mezi konkursní věřitele (88.539.000 Kč), jakož i údaj o tom, v jakém rozsahu budou pohledávky věřitelů takto uspokojeny (do výše 65 %) a o tom, jakou částku ten který z věřitelů tímto způsobem obdrží na úhradu své pohledávky, neobsahuje však žádný údaj o výši uspokojovaných pohledávek kromě označení věřitele se ve výrokové části rozvrhového usnesení neuvádí o (poměrně) uspokojované pohledávce ničeho. Řešení otázky, k jejímuž zodpovězení vybízí dovolatelka Nejvyšší soud, tak naráží na limity dané závěry, jež Nejvyšší soud zformuloval k otázce přezkoumatelnosti rozhodnutí v rozsudku ze dne 25. června 2013, sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, uveřejněném pod číslem 100/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 100/2013“).

[19] V R 100/2013 Nejvyšší soud vysvětlil, že měřítkem toho, zda rozhodnutí soudu prvního stupně je či není přezkoumatelné, nejsou požadavky odvolacího soudu na náležitosti odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně, ale především zájem účastníků řízení na tom, aby mohli náležitě použít v odvolání proti tomuto rozhodnutí odvolací důvody. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly - podle obsahu odvolání - na újmu uplatnění práv odvolatele. Obdobně platí, že i když rozhodnutí odvolacího soudu nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není zpravidla nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly - podle obsahu dovolání - na újmu uplatnění práv dovolatele.

[20] Argumentuje-li dovolatelka tím, že odvolacím soudem potvrzené usnesení konkursního soudu vychází u pohledávky konkursního věřitele T z vyšší částky (15.733.227,38 Kč), než kterou měl za zjištěnu odvolací soud (15.726.963,38 Kč), pak jde do jisté míry o „věštění z křišťálové koule“. Usnesení konkursního soudu se k totiž pohledávce konkursního věřitele T nevyslovuje ve výroku ani v odůvodnění vůbec. Rozhodnutí konkursního soudu je v dotčeném ohledu nepřezkoumatelné (srov. opět R 100/2013). Právní posouzení věci odvolacím soudem je co do rozboru námitek k pohledávce konkursního věřitele T ve výši 15.733.227,38 Kč ve skutečnosti přezkumem dosavadního obsahu spisu, nikoli přezkumem usnesení konkursního soudu (jež v dotčeném ohledu žádné přezkoumatelné závěry neobsahuje). K tomu budiž dodáno, že z konkursního spisu je patrné, že správce konkursní podstaty k návrhu na částečný rozvrh připojil (v souladu s ustanovením § 30 odst. 1 ZKV) upravený seznam přihlášek, v němž uvedl, kolik by mělo být pro každou pohledávku vyplaceno (č. l. 2381-2382). Z této listiny se podává, že zjištěné neuspokojené pohledávky konkursního věřitele T činily k uvedenému datu (8. prosince 2015) 31.781.801,23 Kč, z čehož měla činit částku 15.733.227,38 Kč neuspokojená pohledávka, kterou konkursní věřitel T nabyl od společnosti IT. Kdyby mělo platit, že konkursní soud vyšel pro účely poměrného uspokojení pohledávek konkursního věřitele T z částky 31.781.801,23 Kč, zahrnující dílčí pohledávku ve výši 15.733.227,38 Kč (což pro absence údajů, jež činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným, nelze ověřit), pak by ovšem dovolatelka měla pravdu v tom, že vyšel-li odvolací soud z toho, že tato dílčí pohledávka činí jen 15.726.963,38 Kč (o 6.264 Kč méně), pak nemohl usnesení konkursního soudu potvrdit beze změny. V takovém případě by totiž souhrn neuspokojených pohledávek konkursního věřitele T činil 31.775.537,23 Kč,

čemuž by při částečném rozvrhu odpovídala částka o 4.000 Kč nižší (20.654.000 Kč).

[21] U přípustného dovolání přihlíží Nejvyšší soud z úřední povinnosti též k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.). Kromě výše již popsaného nedostatku je takovou další vadou řízení též okolnost, že podle upraveného seznamu přihlášek byl dalším konkursním věřitelem úpadce konkursní věřitel P s pohledávkou ve výši 726.347,42 Kč, v tomto rozsahu popřenou, k níž se v uvedeném duchu vyslovuje v důvodech rozvrhového usnesení konkursní soud (udáváje, že ohledně této pohledávky je vedeno soudní řízení, které doposud nebylo pravomocně ukončeno a v závislosti na jeho výsledku pak konkursní správce učiní příslušné kroky „k uspokojení či neuspokojení této pohledávky za úpadcem“). Ze závěrů formulovaných výše v odstavcích [16] a [17] plyne, že i o této pohledávce mělo být rozhodnuto výrokem rozvrhového usnesení způsobem předjímaným ustanovením § 33 odst. 2 ZKV. Vzhledem k tomu, že se tak nestalo, a že odvolací soud nezjednal nápravu, je rozhodnutí odvolacího soudu i potud zatíženo vadou, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

[22] Odvolací soud dále při vypořádání námitek odvolatelek k pohledávkám konkursních věřitelů M. CH. a TI správně poukázal na to, že ke změně v osobách věřitelů těchto pohledávek došlo až na základě usnesení konkursního soudu podle § 107a o. s. ř. vydaných po vydání rozvrhového usnesení (u M. CH. na základě usnesení ze dne 10. února 2016, č. j. 45 K 79/99-2408, a u konkursního věřitele TI usnesením ze dne 14. března 2016, č. j. 45 K 79/99-2554). V situaci, kdy pokyny ke splnění rozvrhového usnesení (k provedení rozvrhu) byly v usnesení konkursního soudu navázány na lhůty počítané od právní moci rozvrhového usnesení, však prosté potvrzení rozvrhového usnesení odvolacím soudem vedlo v dané situaci k tomu, že (ve zjevném rozporu s odůvodněním usnesení odvolacího soudu) bylo výrokem takto potvrzeného rozvrhového usnesení uloženo správci konkursní podstaty vyplatit částku 10.040.000 Kč konkursnímu věřiteli M. CH. a částku 9.302.000 Kč konkursnímu věřiteli TI (ačkoli správně měli být nahrazeni osobami nabyvatelů pohledávek). I to je vada, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

[23] Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), pro popsané vady zrušil rozhodnutí odvolacího soudu v napadeném potvrzujícím výroku (ve druhém výroku). Jelikož důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí (s výjimkou týkající se konkursních věřitelů M. CH. a TI) i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud i toto rozhodnutí a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 a 3 o. s. ř.).

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)

- [Autonomie vůle](#)
- [Adhezní nárok \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zmatečnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)